

II Czwartek Adwentu

Tekst Ewangelii (Mt 11,11-15): W owym czasie rzekł Jezus do tłumów: «Zaprawdę, powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela. Lecz najmniejszy w królestwie niebieskim większy jest niż on. A od czasu Jana Chrzciciela aż do dziś królestwo niebieskie doznaje gwałtu i ludzie gwałtowni zdobywają je. Wszyscy bowiem Prorocy i Prawo prorokowali aż do Jana. A jeśli chcecie przyjąć, to on jest Eliaszem, który ma przyjąć. Kto ma uszy, niechaj słucha!».

«Królestwo niebieskie doznaje gwałtu i ludzie gwałtowni zdobywają je»

Rev. D. Ignasi FABREGAT i Torrents
(Terrassa, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia mówi nam o tym Janie Chrzcicielu, prekursorze Mesjasza, tym, który przybył, by przygotować drogę Pana. I nam będzie towarzyszył od dnia dzisiejszego do szesnastego grudnia, do dnia, w którym kończy się pierwsza czwarta Adwentu.

Jan jest człowiekiem niezłomnym, wie z jakim trudem wszystko przychodzi, ile trzeba walki, aby być lepszym, aby być tym i dlatego Jezus oznajmia: «A od czasu Jana Chrzciciela aż do dziś królestwo niebieskie doznaje gwałtu i ludzie gwałtowni zdobywają je» (Mt 11,12) “Gwałtowni” to ci, którzy zadają gwałt samym sobie: - Czyń jakiego wysiłek, bym mógł uwierzyć, że Pan mnie miłuje? Poświęcam się, żeby być “małym”? Czyń jakiego wysiłek, żeby być świadomym i być jak syn Ojca?

Tęta Teresa z Lisieux odnosi się również do tych słów Jezusa, mówi coś, co może nam pomóc w naszej osobistej i intymnej rozmowie z Jezusem: “A broń pierwsza, Stwórco, to ubóstwo moje, ono ze mną pójdzie w zawody waleczne i niechaj do śmierci stanowi mi zbójcę, atlecie w zmaganiu wszystko jest zbyteczne. Niechaj ludzie biorą to, co świat im daje: Próchność i jej owoc — sumienia wyrzuty, ja w mej walce wtedy radości doznaję”. A ja? Dlaczego z chwilą, gdy odczuwam, i?

brakuje mi czego?, co uwa?am za absolutnie niezb?dne, zaczynam natychmiast si? uskar?a?! Obym w ka?dym aspekcie swego ?ycia postrzega? wszystko tak jasno jak ?wi?ta Doktor Ko?cio?a!

Do?? enigmatycznie Jezus równie? mówi nam dzi?: «Jan jest Eliaszem ... Kto ma uszy niechaj s?ucha!» (Mt 11,14-15). Co chce nam powiedzie?? Chce nam wyja?ni?, ?e Jan naprawd? by? jego prekursorem, tym, kto doprowadzi? do ko?ca t? sama misj?, co Eliasza, w zgodzie z ówczesn? wiar?, ?e prorok Eliasza ma wróci? przed Mesjaszem.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Moj?esz by? najwi?kszym prawodawc?, i godni podziwu byli wszyscy prorocy, lecz ?aden nie by? wi?kszy od Jana. To nie ja mam odwag? porównywa? proroka z prorokiem, ale sam Pan ich i nasz.» (?wi?ty Cyryl Jerozolimski)
- «Zawsze fascynowa?o mnie spotkanie Pana z Eliaszem. Pana nie by?o w gradzie, ani w deszczu, ani w burzy... Pan przyszed? w lekkim powiewie. Oto jest muzyka i j?zyk, w jakim mówi Pan. Przygotujmy si? na Bo?e Narodzenie, aby Go s?ucha?» (Francisco)
- «?wi?ty Jan Chrzciel (...) poprzedzaj?c Jezusa "w duchu i mocy Eliasza" (?k 1, 17), ?wiadczy o Nim swoim przepowiadaniem, swoim chrztem nawrócenia, a w ko?cu swoim m?cze?stwem» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 523)